

срещне спокойно само онзи, който се очисти отъ грѣховете си.

Отدادенъ на такива мисли, той се изморяваше и за отдихъ спираше погледъ о единъ затворникъ, който още отъ първия день му обърна вниманието.

Той бѣ стареца Игнатъ, иконописеца въ затвора.

— Какъвъ старецъ! Бѣлобрадъ, съ голѣма глава, широплещестъ, а кога стане сѫщински пророкъ, както е виждалъ по иконитѣ.

Тъй го харесваше Павелъ, а като че се бои да го заприказва. Виждаше, че стареца Игнатъ всѣкога бѣ заетъ. Тъй си разпредѣлилъ времето, че цѣлия день все имаше да върши нѣкаква работа.

Сутринъ, преди да бие звън-